

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 8C/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413202239
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Marková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1413202239.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Alžbetou Markovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. T. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Bratislava - Karlova Ves, 2. V. C., XX.XX.XXXX, trvale bytom Bratislava - Karlova Ves o zaplatenie 3.026,56 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 3.026,56 € spolu s úrokom z omeškania 812,71 € a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.203,24 € od 14.12.2012 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 300 € splatných vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok, v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

Žalobca m á voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 18.2.2013 domáhal, aby súd žalovaným uložil povinnosť zaplatiť mu 3.026,56 € s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaní a právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorili dňa 27.10.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. 178637068, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným peňažné prostriedky, avšak nakoľko si žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky (4.11.2009) od jeho právneho predchodcu predstavovala sumu 4.076,56 € (istiny 3.253,24 €, riadny úrok 29,03 €, úrok z omeškania 794,29 €). Žalovaná v 1. rade uznala záväzok v Dohode o uznaní záväzku a zároveň uznala aj náklady inkasného konania, ktoré si ale žalobca v tomto konaní neuplatnil.

2. Žalovaní v 1. a 2. rade v priebehu konania uviedli, že by chceli zaplatiť ich dlh v splátkach.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 8C 56/2013-118 zo dňa 13.2.2015, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

4. Na odvolanie žalobcu rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením č.k. 14Co 405/2015-161 zo dňa 13.8.2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v priebehu odvolacieho konania dňa 7.2.2018 vydal Ústavný súd Slovenskej republiky nález sp. zn. PLÚS 11/2016, ktorým rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a dňom vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov SR stráca uvedené ustanovenie

účinnosť. Z uvedeného dôvodu tak môže súd prihliadať na premlčanie len na námietku dlžníka, pričom žalovaní vo veci nevzniesli námietku premlčania. Navyše odvolací súd považoval závery súdu prvej inštancie o neplatnosti dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, uzatvorenej medzi žalovanou v 1. rade a žalobcom dňa 13.5.2011 z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, nielen za nedostatočne odôvodnené, ale takýto právny záver aj za predčasný, nakoľko doteraz zistený skutkový stav nenasvedčuje tomu, že by žalovaná v 1. rade tento svoj úkon urobila v rozpore so svojou slobodnou vôľou. Žalovaní pred súdom prvej inštancie zhodne uviedli, že svoj dlh mali platiť žalobcovi v splátkach, ale dostali sa do nepriaznivej finančnej situácie, v súčasnosti je to už v poriadku a preto žiadali o poskytnutie lehoty na mimosúdnu dohodu, nakoľko chceli dlh zaplatiť v splátkach.

5. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na termín 13.2.2020. Dostavil sa právny zástupca žalobcu; žalovaní v 1. a 2. rade sa na pojednávanie nedostavili riadne a včas, doručenie predvolania mali vykázané dňa 9.1.2020, avšak svoju neprítomnosť neospravedlnili včas a vážnymi okolnosťami a ani z dôležitého dôvodu nepožiadali o odročenie pojednávania. Súd preto v zmysle § 180 C. s. p. vec prejednal v neprítomnosti žalovaných v 1. a 2. rade.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: Zmluva o splátkovom úvere, všeobecné obchodné podmienky, dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, zmluva o postúpení pohľadávok s prílohami, oznámenie o postúpení pohľadávky, pokus o zmier, splátkový kalendár a vyjadrenia žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli s právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej im Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla úver vo výške 80.000 Sk (2.655,51 €) s výškou úrokovej sadzby 11,80 % p.a., poplatkom za poskytnutie úveru 2% z výšky úveru, poplatok za správu úveru 40 Sk (1,32 €)/mesačne, výška splátok bola 1.810 Sk (60,08 €), ktoré mali splácať mesačne k 10. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 10.11.2004 a konečnou splatnosťou 10.10.2009. Žalovaní si povinnosti vyplývajúce z uvedenej zmluvy, všeobecných obchodných podmienok neplnili, dostali sa do omeškania a z toho dôvodu právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky (4.11.2009) od právneho predchodcu predstavovala sumu 4.076,56 € (istiny 3.253,24 €, riadny úrok 29,03 €, úrok z omeškania 794,29 €). Dňa 11.5.2009 uzatvorili žalobca a žalovaná v 1. rade dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. V bode 3.4. uvedenej dohody žalovaná v prvom rade vyhlásila, že si je vedomá premlčania dlhu a jeho následkov. Zároveň si dohodli aj splátkový kalendár.

8. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

10. Podľa § 54 ods. 1, 2, 3, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

11. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného do 31.1.2013 Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

16. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 27.10.2004 poskytol žalovanému úver vo výške 80.000 Sk (2.655,51 €) s výškou úrokovej sadzby 11,80 % p.a., poplatkom za poskytnutie úveru 2% z výšky úveru, poplatok za správu úveru 40 Sk (1,32 €)/mesačne, výška splátok 1.810 Sk (60,08 €), ktoré mali splácať mesačne k 10. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 10.11.2004 a konečnou splatnosťou 10.10.2009. Právny predchodca žalobcu postúpil dlžnú sumu na žalobcu a zároveň vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy, avšak bezvýsledne. Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 24.5.2012 žalovaná v 1. rade uznala pohľadávku žalobcu a vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Vzhľadom na to, že mal súd preukázané poskytnutie úveru žalovaným v 1. a 2. rade zo strany právneho predchodcu žalobcu, pričom žalovaní uvedenú dlžnú sumu uznali, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Navyše súd uvádza, že žalovaní v priebehu konania uznali žalovanú istinu, pričom prejavili vôľu na jej riadnom splatení.

22. Žalovaní v 1. a 2. rade sa zároveň dostali do omeškania, preto im súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba

Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, t.j. vo výške 9 % ročne zo sumy 2.203, 24 € od 14.12.2012 do zaplatenia.

23. Súd umožnil žalovaným v súlade s ustanovením § 232 ods. 4 C.s.p. splácať dlžnú sumu s príslušenstvom v splátkach zohľadňujúcich ich nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu, v ktorej sa nachádzajú a na ktorú poukázali vo svojom vyjadrení v priebehu konania. Súd mal za to, že uloženie povinnosti žalovaným zaplatiť celú dlžnú sumu s príslušenstvom naraz, resp. vo vyšších splátkach, by bolo pre žalovaných neprimerane prísne. Je len na úvahe súdu, či a v akej výške povolí zaplatenie žalovanej sumy v splátkach, samozrejme s prihliadnutím na situáciu, v ktorej sa žalovaná strana nachádza, a preto súd povolil žalovaným splácať žalovanú istinu vo výške 300 € mesačne, ktorá je primeraná. Súd má zároveň za to, že žalobca nebude takýmto rozhodnutím na svojich právach žiadnym výraznejším spôsobom dotknutý, a to zvlášť za situácie, keď v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky žalovanými riadne a včas, nastane splatnosť celej nesplatennej časti dlžnej sumy.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na to, že súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešným žalovaným v 1. a 2. rade

25. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.